

УДК 37.09

ФОРМУВАННЯ В МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ МОТИВІВ УЧІННЯ ЗАСОБАМИ ТЕХНОЛОГІЇ ТРВЗ

Желан А.В., к. пед. н.,

доцент кафедри початкової освіти

Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського

Єфремова Ю.О., студентка

факультету дошкільної та початкової освіти

Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського

У статті порушенено проблему пошуку нових методів і форм активізації пізнавальної активності, мотивації до навчання молодших школярів. Здійснено спробу довести, що засоби та методи педагогічної технології ТРВЗ (теорія розв'язання винахідницьких завдань) можуть і повинні впроваджуватись у навчально-виховний процес школи як ефективний засіб формування у молодших школярів стійких мотивів учіння. Теоретично розкрито актуальність цієї проблеми та наведено результати проведеного експериментального дослідження.

Ключові слова: педагогічні технології, технологія ТРВЗ, мотивація, мотиви учіння, пізнавальна активність, критерії сформованості.

В статье поднята проблема поиска новых методов и форм активизации познавательной активности, мотивации к учебе младших школьников. Сделана попытка доказать, что приемы и методы педагогической технологии ТРИЗ (теория разрешения исследовательских задач) могут и должны вводиться в учебно-воспитательный процесс школы как эффективное средство формирования у младших школьников стойких мотивов учения. Теоретично раскрыто актуальность данной проблемы и поданы результаты проведенного экспериментального исследования.

Ключевые слова: педагогические технологии, технология ТРИЗ, мотивация, мотивы учения, познавательная активность, критерии сформированности.

Zhelan A.V., Yefremova Y.O. FORMATION OF THE YOUNG SCHOOLCHILDREN'S STUDY MOTIVATION WITH THE HELP OF TIPS TECHNOLOGY

The article raises the problem of searching for new methods and forms of activation of cognitive activity, the young schoolchildren's motives to study. An attempt is made to prove that the methods of TIPS pedagogical technology (Theory of Inventive Problem Solving) can and should be introduced into the educational process of the school as an effective toolkit for the formation of persistent motives of the young schoolchildren. The relevance of this problem is disclosed theoretically, and the results of the experimental study are submitted.

Key words: pedagogical technologies, TIPS technology, motivation, teaching motives, cognitive activity, formation criteria.

Постановка проблеми. Згідно з Національною доктриною розвитку освіти у ХХІ столітті головною метою української системи освіти є створення умов для розвитку та самореалізації кожної особистості України, формування покоління, здібного вчитися протягом життя, створення і розвиток цінностей громадського суспільства. Нові завдання сучасної школи, практичні труднощі шкільного життя зумовлюють необхідність психологічного дослідження шляхів активізації діяльності самих школярів і формування у них внутрішньо зацікавленого ставлення до своєї навчальної діяльності.

Як зазначає Т. Докучаина, для реалізації основних завдань особистісно-орієнтованого підходу необхідно розробляти інноваційні технології, які б сприяли успішному засвоєнню знань учнів, застосовувати більшою мірою методи позитивного стимулювання до навчальної діяльності, створювати

навчально-виховні ситуації, що слугуватимуть ефективними умовами досягнення успіху учнями [2, с. 32].

Недостатньо сформована мотивація учіння є пошиrenoю проблемою, яка гостро постає не лише перед педагогами, а й перед самими школярами та їхніми батьками. Відсутність необхідної мотивації учіння часто призводить до стійкої неуспішності, яка сприяє появі відхилень у поведінці школярів. Саме тому так важливо формувати в учнів позитивну мотивацію до навчання. Але хочемо зазначити, що традиційні методи розвитку позитивних мотивів учіння в умовах сучасного педагогічного процесу не завжди ефективні. Ми вважаємо, що на допомогу вчителю початкових класів може прийти технологія ТРВЗ.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукової літератури свідчить про те, що проблемі навчальної мотивації,

питанням її формування та розвитку присвятили свої праці такі вчені, педагоги та психологи: А. Дербеньова, Т. Докучаина, Є. Ільїн, Л. Мареєнкова, Р. Немов, О. Савченко, В. Сухомлинський та багато інших.

Хочемо зазначити, що нині не існує єдиної трактування поняття «мотивація». Це, у свою чергу, призводить до непорозумінь серед учителів, вони не приділяють належної уваги формуванню мотивації учіння серед школярів. У науковій літературі найчастіше зазначено таке: мотивація – це сукупність причин психологічного характеру, що пояснюють поведінку людини, спрямованість і активність цієї поведінки [6]. Мотивацію трактують як сукупність чинників, що підтримують і скерують, тобто визначають поведінку (Ж. Годфруа); як сукупність мотивів (К. Платонов); як спонуку, що викликає активність організму і визначає її спрямованість; як процес психічної регуляції конкретної діяльності (М. Магомед-Емінов); як процес дії мотиву; як механізм, що визначає виникнення, напрям і способи здійснення конкретних форм діяльності (І. Джідарьян); як сукупну систему процесів, що відповідають за спонуку і діяльність (В. Вілюнас). Л. Мареєнкова й О. Дятлова визначають мотивацію навчання як процес, у результаті якого певна діяльність для учня набуває особистого сенсу [3].

Ефективність процесу формування мотивації молодших школярів має забезпечуватися певними засобами, методами та прийомами. Ми вважаємо, що з метою формування у молодших школярів стійких мотивів учіння доцільним є використання такої технології, як теорія розв'язання винахідницьких задач (TPBЗ), що сприятиме творчому, інтелектуальному, моральному та духовному розвитку особистості засобами фантазування, підвищить активність учня у навчальній діяльності й пізнавальний інтерес загалом.

У своїх дослідженнях педагоги-експериментатори С. Болсун, В. Бухвалов, Н. Гавриш, М. Гафтутін, А. Гін, Г. Іванов, С. Ладошкіна, А. Нестеренко, О. Нікашин, Т. Сидорчук, А. Яценко приділяють увагу розробленню методів і прийомів навчання дітей на базі технології TPBЗ. Вони своєю практичною діяльністю намагаються створити в дитячому садочку та школі умови постійного творчого пошуку, адже TPBЗ-технологія дозволяє поєднувати предметно-пізнавальну діяльність із методами активізації та розвитку мислення, а також творчого вирішення навчальних і соціальних завдань.

Постановка завдання. Мета статті – представити теоретично та ознайомити з практичним досвідом упровадження тех-

нології TPBЗ у навчальний процес з метою формування мотивів учіння у молодших школярів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Як визначає відомий педагог-науковець О. Савченко, навчальна мотивація – це система спонукань (стимулів), що включає засоби активності індивіда, які визначають його пізнавальну спрямованість; мотивами можуть бути потреби, інтереси, емоції, установки [4].

Мотивація навчання (цілі, потреби, інтереси) спрямовує й організовує процес пізнання, надає йому спонукального особистісного значення. Мотиви, які безпосередньо не пов'язані з діяльністю, але позитивно впливають на її успішність, є зовнішніми. До них, наприклад, можна віднести позитивне ставлення до школи, загальну допитливість, довіру до вчителя, готовність сприйняття його цілей, прагнення мати певні речі, змінити свій статус тощо.

Внутрішні мотиви пов'язані безпосередньо із самим процесом учіння і його результатами. Внутрішня мотивація учіння виникає поступово, у багатьох учнів початкових класів вона нестійка й залежить від ситуації (цікаве завдання, змагальність, підримка вчителя та ін.). Мотиви учіння в кожній дитині є глибоко особистісними, індивідуальними. Зовнішня поведінка учня, його ставлення до навчання – це «вершки» від багатьох корінців, що живлять бажання вчитись і долати пізнавальні труднощі [5, с. 86].

Зазвичай розрізняють дві великі групи навчальних мотивів:

- пізнавальні (пов'язані зі змістом навчальної діяльності і процесом її виконання);
- соціальні (пов'язані з різними соціальними взаємодіями школяра з іншими людьми).

Одним із пізнавальних мотивів є пізнавальний інтерес, який виникає і зміцнюється у ситуації пошуку нових знань, інтелектуального напруження, самостійної діяльності. Якщо перед учнями ставляться лише готові цілі, а знання тільки повідомляються і закріплюються, то активність згортається, інтерес згасає [4, с. 90]. Г. Щукіна вважає, що пізнавальний інтерес посідає одне із провідних місць серед інших мотивів навчання і як мотив навчання має безкорисливий характер. Інші дослідники (В. Давидов, Д. Ельконін, А. Маркова) вважають, що для формування теоретичного пізнавального інтересу чимале значення має характер навчальної діяльності [6, с. 107].

Також ефективним мотиваційним механізмом підвищення розумової активності того, кого навчають, є ігровий характер навчально-пізнавальної діяльності. Навчальна

гра має важливу закономірність: первісна зацікавленість зовнішнім аспектом явищ поступово зацікавлює їхньою внутрішньою суттю [5].

Формуванню мотивації навчання сприяє висока пізнавальна активність школяра, що може розвиватися тільки в емоційно сприятливій атмосфері творчої співпраці на основі постійної стимуляції ініціативи.

Отже, ми переконані, що мотивація ґрунтуються на інтересі, можливості самореалізації та саморозвитку, можливості творчої критично мислити. Все це та багато іншого дають засоби технології ТРВЗ.

С. Болсун так конкретизує основну мету використання засобів ТРВЗ на уроках:

1) цілеспрямоване формування усіх пізнавальних психічних процесів, зокрема творчої уяви та мислення;

2) створення внутрішньої мотивації до творчої і науково-пошукової діяльності. У результаті виникає справжній пізнавальний інтерес, який дуже непросто сформувати без запровадження нового, оригінального, що, безсумнівно, забезпечує такий універсальний методичний прийом, як розв'язання творчих задач;

3) урізноманітнення навчального процесу. Як правило, це викликає пожвавлення, азарт у позитивному значенні цього слова, бажання відкрити істину та навіть прагнення самореалізуватись і підвищити власний імідж;

4) забезпечення позитивного виховного впливу на вихованців. Зазвичай кожна творча задача містить виховний контекст, інакли прихованій. Виявити його та продемонструвати власне ставлення до певної ситуації, усвідомити з критичного погляду, переконати та переконатись, емоційно перейнятися змістом і провідною ідеєю задачі на морально-духовному рівні, викликати і відчути прагнення її розв'язати не лише для власної інтелектуальної самореалізації, а й задля ефективної допомоги соціуму в певному питанні сьогодні та з урахуванням майбутнього – ось найважливіші, але далеко не всі виховні завдання, що постають перед педагогами й учнями, які

займаються цією захопливою діяльністю [1, с. 5–6].

Також хочемо зазначити, що використання засобів ТРВЗ докорінно змінює стиль роботи з дітьми, робить їх вільними, вчить думати, шукати, розв'язувати свої проблеми самостійно, а головне – допомагає дорослим життерадісно та винахідливо збуджувати інтерес дітей до творчості, виховує душу, здатну робити добре і прекрасні вчинки.

Щоб практично довести ефективність впровадження методів та засобів технології ТРВЗ для формування мотивів учіння у молодших школярів було проведено експеримент, у якому взяли участь 25 учнів 3-А класу та 23 учня 3-Б класу Миколаївської ЗОШ I – III ступенів № 6.

У рамках нашого дослідження ми проводили спостереження за активністю учнів на уроках, залежністю оцінок та навчальних результатів з бажанням дітей учитись і відвідувати школу. Ми визначили такі критерії сформованості стійких мотивів учіння у молодших школярів: **когнітивно-усвідомлюваний, емоційно-ціннісний та діяльнісний**.

З учнями була проведена бесіда «Мій улюблений урок». Колективне обговорення показало, що учні більш спрямовані на здобуття знань, ніж на прояви власної творчості. Метою практичного завдання «Виготовлення малюнків «Школа моєї мрії» було визначити основні потреби дітей щодо навчальної діяльності, мотиви навчання дітей у школі (перевага зовнішніх чи внутрішніх). Також це завдання дало змогу зрозуміти, що дітям подобається в їхній школі, а що вони хотіли б змінити. Малюнки показали, що більшість учнів хочуть бачити більш сучасне оснащення свого класу та школи. А деякі діти зобразили ігрові майданчики на подвір'ї.

Використання методики вивчення невербальної креативності за П. Торренсом дало такі результати: високий рівень невербальної креативності показали 8% учнів, середній рівень – 56%, а низький – 36%. Отже, учнів із високим рівнем креативності дуже мало в класі.

Таблиця 1

Критерії	Показники
Когнітивно-усвідомлюваний (пізнавальний)	1. Успішне оволодіння знаннями з основних предметів та виявлення інтересу до навчальних предметів. 2. Здатність до творчого мислення. 3. Мотивація на досягнення успіху в навчанні.
Емоційно-ціннісний	1. Позитивне ставлення до процесу учіння. 2. Здатність керувати емоціями та долати труднощі в навчанні.
Діяльнісний	1. Активність, ініціативність, самостійність під час оволодіння новими знаннями. 2. Прагнення самоствердитись у навчанні.

Також нами було проведено опитування батьків «Креативність моєї дитини» за шкалою Вільямса, яке показало, що лише 20% батьків вважають, що їхні діти мають творчі здібності та розвинену креативність, 52% – середній рівень, а 28% – низький рівень креативності дітей.

Здійснене нами анкетування («Рівень шкільної мотивації» за методикою Н. Лусканової та проективна методика «Школа звірів» за Т. Нежновою) дало змогу оцінити рівень мотивації учнівського школярів, розподілити учнів за результатами на п'ять груп щодо сформованості мотивів учнів.

I група (16% учнів) – це діти з високим рівнем шкільної мотивації, навчальної активності. **II група** (32% учнів) – учні мають гарну шкільну мотивацію. Вони успішно можуть упоратись із навчальною діяльністю. **III група** (24% учнів) – це діти, які позитивно ставляться до школи, але школа цікавить їх лише позаурочною діяльністю. **IV група** (16% учнів) – це учні, які мають низький рівень шкільної мотивації. Ці діти відвідують школу неохоче, пропускають заняття. **V група** (12% учнів) – це діти, які взагалі негативно ставляться до школи і виявляють ознаки дезадаптації. Такі діти зазнають серйозних труднощів у навчанні: вони не здатні впоратись із навчальною діяльністю, мають проблеми у спілкуванні з однокласниками, у взаєминах з учителем.

У рамках розкриття емоційно-ціннісного критерію нами були проведені бесіди «Для чого я ходжу у школу?», «Навіщо потрібно вчитись?», «Як стати успішним учнем?». Після обговорення з учнями шляхів досягнення успіхів у навчанні учні розігрували сценки «Невивчений урок», «Батько просить щоденник», «Неправильна відповідь», «12 з математики!» тощо.

У результаті було з'ясовано, що високий рівень ціннісного ставлення до навчання мають 15% дітей, середній – 54%, низький – 31% опитуваних.

Упродовж проведення дослідження ми спостерігали за діяльністю та успішністю учнів експериментального класу на уроках, проведених учителем навчально-виховної роботи в класі. На основі цього спостереження ми склали загальну картину навчальної успішності учнів.

Таблиця 2
Рівень навчальної успішності ЕГ КГ

Рівень навчальної успішності	ЕГ	КГ
високий	24%	14%
достатній	40%	38%
середній	20%	29%
низький	16%	19%

Результати констатуючого експерименту показали, що в деяких учнів як ЕГ, так і КГ переважають зовнішні мотиви над внутрішніми мотивами учнів; певний відсоток учнів не володіє необхідними уміннями й навичками успішного та ефективного навчання, не має прагнення до самоствердження у навчанні.

Спираючись на отримані результати і з метою підвищення рівня мотивації учнів, нами було розроблено та проведено низку виховних заходів та уроків в експериментальному класі, на яких застосувалися засоби технології ТРВЗ.

У процесі формуючого експерименту для більш ефективного впливу на мотиваційний аспект особистості учнів нами було розроблено та впроваджено у навчально-виховний процес курс «Школа юного фантазера», що проводився в експериментальному класі в рамках класних годин. Запропонована нами програма розрахована на роботу в гуртках і секціях основного рівня навчання. Вона передбачає 1 рік навчання (27 годин) і розрахована на учнів 3–4-х класів для підвищення їхнього бажання навчатись і розвиватись, втілювати свої мрії та фантазії у реальність. Програма містить теоретичні і практичні заняття. Види заняття у процесі навчання взаємопов’язані та логічно доповнюють одне одного.

У процесі ведення курсу ми використовували такі методи ТРВЗ:

1) метод морфологічного аналізу (ознайомлення на прикладі оповідання Е. Мозера «Франців будиночок на дереві», мультфільму «Що за пташка?». Після попередньої роботи учні створюють власний незвичний будиночок, а також малюють нейністочу тварину);

2) метод навпаки (ознайомлення на прикладі казки А. Реттіх «Казка про Коція Безсмертного», а також мультфільму «Принцеса і людожер». Після аналізу та підготовчих вправ учні складають казку про доброго та привітного Дракона);

3) метод фокальних об’єктів (аналіз казки про північного крокодила й удосконалення стола, перенісши на нього ознаки комп’ютера, квітки й банану. Учні мають навчитись не лише переносити ознаки інших предметів на фокальний об’єкт (предмет, що перебуває у центрі нашої уваги), а й шукати у цьому користь);

4) метод емпатії (пояснення методу відбувається на базі мультфільму «Про дивака жабеня», а також відео «Як зробити з мухи слона. Практичний посібник», гри «Крокодил»);

5) прийоми збільшення та зменшення (пояснення прийомів проводиться на базі

уривку з мультфільму «Аліса в країні чудес», рухливої гри «Карлики та велетні», після чого учні мають уявити себе в ролі велетня або карлика, зобразити це перевтілення);

6) прийом оживлення (пояснення проводиться із використанням уривків мультфільмів «Маленька чаклунка» і «Як упіймати перо жар-птиці?», після цього учні складають розповіді про пригоди живого стільця);

7) прийом фантазування (Дж. Родарі «Салат із казок», «Біном фантазії», «Кола на воді», «Довільний префікс» тощо).

Хочемо зазначити, що, використовуючи ці та інші методи й прийоми ТРВЗ, ми не лише намагалися сформувати в учнів мотиви учіння та підвищити пізнавальний інтерес, а й сприяти вихованню у них таких загальнолюдських якостей, як дружба, чесність, любов та бережливе ставлення до природи, розвитку позитивних якостей емоційно-вольової сфери (прагнення бути суспільно корисним, активним тощо). Тобто відбувався розвиток не лише широких пізнавальних мотивів, а й широких соціальних мотивів, мотивів соціальної співпраці (прагнення взаємодії і контактів з однолітками, товаришами та вчителями, ініціативність, безкорисливість, товариськість тощо).

Окрім використання цих методів та прийомів, під час проведення спеціально організованих занять ми використовували засоби ТРВЗ під час уроків літературного читання, природознавства, основ здоров'я, образотворчого мистецтва та трудового навчання. На цих уроках учні мали змогу перевтілитись у персонажів казок і розповісти історію від їхнього імені, перевтілювались у краплину забрудненої води і створювали заклик щодо збереження води (метод емпатії); читали кінцівку оповідання і вигадували можливий варіант зачину (ме-

тод навпаки); знаючи метод морфологічного аналізу, створювали незвичну тварину; доводили на уроках «Я у світі», що Україна здавна була державою освічених людей (мозковий штурм) тощо.

Запропоновані нами форми роботи сприяли формуванню і розкриттю особистісного, інтелектуального та творчого потенціалу учнів, підвищенню активності учнів на уроках, формуванню стійких пізнавальних інтересів та мотивів.

Результати експерименту показали, що під впливом проведених нами заходів та уроків із використанням засобів ТРВЗ кількість учнів із низьким рівнем мотивації учіння в експериментальному класі зменшилась, а кількість дітей із середнім та високим рівнем збільшилась. Це говорить про те, що від використання учителем початкових класів методів, прийомів та засобів ТРВЗ значною мірою залежить сформованість у дітей позитивного ставлення до процесу навчання і школи загалом, а також про те, що він може покращити показники мотивації учіння в учнів. У контрольній групі також відбулись певні зміни, але не такі значні, як в експериментальній групі.

Висновки з проведеного дослідження.

Отже, ще раз хочемо наголосити, що використання засобів та методів ТРВЗ сприяє формуванню стилю мислення, спрямованого не на придбання готових знань, а на їх самостійну генерацію; уміння бачити, ставити і вирішувати проблемні завдання у своїй сфері діяльності; уміння виокремлювати закономірності; виховує світоглядну установку сприйняття життя як динамічного простору відкритих задач, а головне – вирішує проблеми низької мотивації учіння та сприяє появи стійкого пізнавального інтересу.

Вважаємо, що позитивний результат наприкінці експерименту доводить доцільність

Таблиця 3

	Експериментальний клас			Контрольний клас				
	Відсутність мотивації	низький	середній	високий	Відсутність мотивації	низький	середній	високий
Рівні мотивації учіння								
Показники мотивації учіння до експерименту	12%	16%	56%	16%	9,5%	28,5%	48%	14%
Показники мотивації учіння після експерименту	4%	8%	64%	20%	9,5%	24%	52,5%	14%

впровадження у навчально-виховний процес засобів технології ТРВЗ та сприяє підвищенню рівня сформованості мотивів учіння у молодших школярів, появі стійких мотивів навчання.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Болсун С.А. Освітній потенціал ТРВЗ (теорія розв'язання винахідницьких задач). Частина 2 / С.А. Болсун. – Харків : Основа, 2014. – 129 с.
2. Докучаина Т.О. Мотивація навчання як запорука стимулювання учнів до досягнення успіху / Т.О. Докучаїна // Збірник наукових праць. – 2011. – Вип. 8. – С. 32–36.
3. Мареенкова Л.М. Шляхи підвищення мотивації до навчання / Л.М. Мареенкова, О.О. Дятлова // Історія та правознавство. – 2015. – № 28–29 (416–417). – С. 2–7.
4. Савченко О.Я. Дидактика початкової освіти : [підруч. для вищ. навч. закл.] / О.Я. Савченко. – 2-ге вид. – К. : Грамота, 2013. – 504 с.
5. Савченко О.Я. Діагностика і дидактичні умови формування у молодших школярів мотивації уміння читати / О.Я. Савченко // Український педагогічний журнал. – 2015. – № 1. – С. 85–97.
6. Лесіна О.В. Сходинками творчості. Методика ТРВЗ в початковій школі / О.В. Лесіна, В.П. Телячук. – Харків : Основа ; Тріада+, 2007. – 112 с.

УДК 378: 373.3.091.21:616.89-008.435

ОСОБЛИВОСТІ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО РОБОТИ З ДІТЬМИ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИСГРАФІЄЮ

**Журавльова Л.С., к. пед. н., доцент,
доцент кафедри соціальної роботи,
соціальної педагогіки та дошкільної освіти**

**Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького**

У статті порушенено проблему пошуку нових практичних форм організації процесу навчання, що передбачає формування здатності студентів до кваліфікаційної виробничої праці за обраною спеціальністю. Наголошується, що актуальність проблеми практичної підготовки фахівців зумовлена потребою суспільства у кваліфікованих спеціалістах, які здатні системно розв'язувати професійні завдання, взаємодіючи між собою. Підкреслюється, що потреби сучасної педагогічної практики висувають нові вимоги до підготовки майбутніх учителів початкових класів, які повинні володіти основами знань у галузі суміжних наук, орієнтуватись у питаннях корекційної педагогіки, психології, логопедії. Теоретично обґрунтовано та розкрито особливості практичної підготовки майбутніх учителів початкових класів в умовах вищого навчального закладу.

Ключові слова: майбутні вчителі початкових класів, практична підготовка, молоді школярі, мовленнєвий розвиток, порушення письма.

В статье затронута проблема поиска новых практических форм организации процесса обучения, что предусматривает формирование способности студентов к профессиональной работе по выбранной специальности. Отмечается, что актуальность проблемы практической подготовки специалистов обусловлена потребностью общества в квалифицированных специалистах, которые способны системно решать профессиональные задачи, взаимодействуя между собой. Подчеркнуто, что потребности современной педагогической практики выдвигают новые требования к подготовке будущих учителей начальных классов, которые должны владеть основами знаний в области смежных наук, ориентироваться в вопросах коррекционной педагогики, психологии, логопедии. Теоретически обосновано и раскрыто особенности практической подготовки будущих учителей начальных классов в условиях высшего учебного учреждения.

Ключевые слова: будущие учителя начальных классов, практическая подготовка, младшие школьники, речевое развитие, нарушение письма.

Zhuravliova L.S. SPECIAL ASPECTS OF PRACTICAL PTRAINING OF FUTURE TEACHERS FOR WORKING WITH PRIMARY SCHOOL CHILDREN WITH DYSGRAPHIA

The problem of searching of new practical forms of learning process organization is revealed in the article. That involves forming of students' ability for qualifying producing work according to the chosen specialty. The relevance of practical training of experts is due to society's need for skilled professionals who are able to solve professional tasks systematically, interacting with each other. This involves enlargement of professional competence of primary school teachers as learning outcomes and the level of younger students' speech development depend on their activity. The needs of modern teaching practice put forward new requirements for the primary school teachers' training. Primary school teachers must have the basic knowledge of related sciences, be aware of issues correctional pedagogy, psychology, speech therapy. Theoretically grounded and the features of practical training primary school teachers in terms of higher education.

Key words: future primary school teachers, practical training, younger students, speech development, writing violation.